

Til lovforslag nr. L 26. Skriftlig fremsættelse (5. oktober 2005)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet, adgang til teleoplysning i visse børnsstrafferetlige sager mv.)

(Lovforslag nr. L 26).

Hovedformålet med lovforslaget er at sikre en hurtigere og mere hensigtsmæssig behandling af navnlig større økonomiske straffesager under iagttagelse af sædvanlige retssikkerhedskrav.

Store straffesager om økonomisk kriminalitet har altid været meget tidskrævende både i efterforskningsfasen og i forbindelse med domstolsbehandlingen. Hensynet til en hensigtsmæssig anvendelse af retssystemets ressourcer, til den sigtede eller tiltalte og til muligheden for at sikre beviset taler generelt for en så hurtig og effektiv sagsbehandling som muligt. Dette må dog naturligvis ske under iagttagelse af sædvanlige retssikkerhedskrav.

Lovforslaget bygger på betænkning nr. 1454/2004 om behandlingen af større straffesager om økonomisk kriminalitet mv., der er afgivet af Justitsministeriets udvalg om økonomisk kriminalitet og datakriminalitet mv. (Brydesholt-udvalget). Udvalget har i betænkningen gennemgået den samlede proces fra efterforskningens start til endelig dom og overvejning om behandlingen af straffesager kan forbedres og effektiviseres på nogle punkter. Med lovforslaget gennemføres de af udvalgets forslag, der kræver lovændringer.

Lovforslaget har desuden til formål at gennemføre en ændring af reglerne om indgreb i meddelelshemmeligheden, som er nødvendig for gennemførelsen i dansk ret af Rådets og Europa-Parlamentets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmissbrug). Denne del af lovforsla-

get bygger på en rapport afgivet af en underarbejdsgruppe under Brydesholt-udvalget.

Lovforslaget indeholder følgende hovedpunkter:

Det foreslås, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af retsplejeloven, at en part i en straffesag, når anklageskriftet er indleveret, kan anmode om, at sagen berammes. Det foreslås endvidere præciseret, at rettens beslutning vedrørende sagens berømmelse kan kæres til højere ret.

Det foreslås dernæst, at der bliver mulighed for at lade flere dommere medvirke i længerevarende og komplicerede straffesager om økonomisk kriminalitet i første instans, således at retten sammensættes af 2 dommere og 3 domsmænd. Hensigten er at sikre en bedre ressourceanvendelse og styrke behandlingen af disse sager. I tilknytning hertil foreslås det, at sagen kan gennemføres, selv om en dommer og/eller en domsmand får forfald eller af andre grunde må fratræde, efter at domsforhandlingen er påbegyndt.

Det foreslås desuden, at oplæsning i retten af omfattende sagkyndige erklæringer eller andre dokumenter i sagen kan undlades eller erstattes af en mundtlig sammenfatning i retten i domsmandssager. En sådan adgang vil kunne medvirke til at reducere antallet af retsdage i de længerevarende straffesager. Retsformanden skal i sådanne tilfælde sikre, at rettens medlemmer gennemlæser dokumenterne.

Herudover foreslås det, at et vidnes forklaring til politirapport efter rettens beslutning kan benyttes som bevismiddel, når forsvareren og anklagemyndigheden er enige om det. Dette forudsætter dog, at vidnet ville være forpligtet til at afgive forklaring, hvis vidnet var blevet indkaldt som vidne i retten. En sådan adgang vil kunne virke procesbesparende i nogle tilfælde, f.eks. hvor flere vidner har afgivet samstemmende forklaringer om et forhold.